

HISTORKA

1. Drží se pod paží, domů se vedou,
domov je nádraží s čekárnou hnědou.
Hnědou jak funebrák, co smůlu nosí,
potmě a po špičkách vklouznou tam bosí.

R: Prostřený stůl, do rány sůl
a padání víček a hodin, co tikají...

2. Svědek se červená a matky blednou,
věrná či nevěrná, tak ještě jednou.
Naposled se Vás ptám, z lásky či bez ní,
někdy vše spálí mráz a hudba nezní.

R: Z kamarádů jen přátelé
a dohadům po třídě poslední zvonění.

3. Jeden se obhájí, odvahu sbírá,
ničím se netají, límeček svírá.
A schody po dvou, sotva je vnímá,
letí tou chodbou, rád zapomíná.

R: Na prostřený stůl, života půl
a padání víček a hodin, co tikají....

4. Zpráva je úřední, taky tak studená,
ulice polední, pustá a znuděná.
Už ji to nebaví, padat jak kamení,
lidé se nezdraví, smutní a znavení.

R: 1. řádky obou refrénů + padání.....